

Poglavlje 40

Πλάτωνος Φαῖδρος 259–260

O tekstu

Fedar je Platonov dijalog sastavljen oko 370. pr. Kr. Posvećen pitanju ljubavi, dotiče se i drugih tema (razmatraju se retorička praksa, duša, metempsihoza, božansko nadahnuće). Za razliku od ostalih Platonovih djela, u kojima se pripovijeda u retrospektivi, *Fedar* pripovijeda zbivanja i radnju dok se odvijaju, riječima samih sudionika dijaloga, Sokrata i Fedra.

Susrevši se na periferiji Atene, Sokrat i Fedar odlaze u prirodu (ovo je jedini Platonov dijalog čija se radnja odvija izvan grada). Fedar je upravo slušao govor Lizije, glasovitoga atenskog govornika, o ljubavi, a Sokrata živo zanima što je Lizija rekao. Fedar ima govor zapisan te ga Sokrat nagovori da ga pročita. U sjeni drveća, uz zvuke prirode kraj potoka, njih dvojica nastavljaju razgovor.

Dio koji čitamo Platonova je priča o cvrčcima, digresija na koju je Sokrata nadahnulo prirodno okruženje. Digresija je ujedno i predah u tijeku dijaloga, Platonov prijelaz na novu temu. No, živopisnost i ideja pomogli su da i digresija postane slavna.

Dok cvrčci cvrče, prate hoće li njihova pjesma uspavati ljude ili će se oni oduprijeti. U rana vremena, dok još nije bilo Muza, cvrčci su bili ljudi. Kad je s Muzama nastala i pjesma, ljudi cvrčci prepustili su se pjevanju i plesu. Izgubili bi interes za hranu i spavanje te ne bi bili svjesni čak ni da umiru. Muze su ih nagradile darom da pjevaju od rođenja do smrti, ali su im dale i zadatak: svakoj od Muza moraju javljati koji ih čovjek štuje, a koji ne.

Pročitajte naglas grčki tekst.

Plat. Phaedrus 259b

ΣΩ. (...) λέγεται δ' ὡς ποτ' ἦσαν οὗτοι ἄνθρωποι τῶν πρὶν Μούσας γεγονέναι, γενομένων δὲ Μουσῶν καὶ φανείσης ὠδῆς οὕτως ἄρα τινὲς τῶν τότε ἐξεπλάγησαν ὑφ' ἡδονῆς, ὥστε ἄδοντες ἡμέλησαν σίτων τε καὶ ποτῶν, καὶ ἔλαθον τελευτήσαντες αὐτούς· ἐξ ὧν τὸ τεττίγων γένος μετ' ἐκεῖνο φύεται, γέρας τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβόν, μηδὲν τροφῆς δεῖσθαι γενόμενον, ἀλλ' ἄσιτόν τε καὶ ἄποτον εὐθύς ἀδειν, ἕως ἂν τελευτήσῃ, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλθὸν παρὰ Μούσας ἀπαγγέλλειν τίς τίνα αὐτῶν τιμᾶ τῶν ἐνθάδε. Τερψιχόρα μὲν οὖν τοὺς ἐν τοῖς χοροῖς τετιμηκότας αὐτὴν ἀπαγγέλλοντες ποιοῦσι προσφιλεστέρους, τῇ δὲ Ἐρατοῖ τοὺς ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, καὶ ταῖς ἄλλαις οὕτως, κατὰ τὸ εἶδος ἐκάστης τιμῆς· τῇ δὲ πρεσβυτάτῃ Καλλιόπῃ καὶ τῇ μετ' αὐτὴν Οὐρανία τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ διάγοντάς τε καὶ τιμῶντας τὴν ἐκείνων μουσικὴν ἀγγέλλουσιν, αἱ δὲ μάλιστα τῶν Μουσῶν περὶ τε οὐρανὸν καὶ λόγους οὔσαι θεῖους τε καὶ ἀνθρωπίνους ἰᾶσιν καλλίστην φωνήν. πολλῶν δὲ οὖν ἕνεκα λεκτέον τι καὶ οὐ καθευδητέον ἐν τῇ μεσημβρίᾳ.

Analiza i komentar

λέγεται δ'

ὡς ποτ' ἦσαν οὗτοι ἄνθρωποι
τῶν πρὶν Μούσας γεγονέναι,
γενομένων δὲ Μουσῶν
καὶ φανείσης ὠδῆς

οὕτως ἄρα τινές
τῶν τότε
ἐξεπλάγησαν
ὕφ' ἡδονῆς,
ὥστε
ἄδοντες
ἠμέλησαν
σίτων τε καὶ ποτῶν,
καὶ ἔλαθον
τελευτήσαντες αὐτούς·
ἐξ ὧν
τὸ τεττίγων γένος
μετ' ἐκεῖνο
φύεται,
γέρας τοῦτο
παρὰ Μουσῶν
λαβόν,
μηδὲν τροφῆς
δεῖσθαι
γενόμενον,
ἀλλ' ἄσιτόν τε
καὶ ἄποτον
εὐθύς ἄδειν,
ἕως ἂν τελευτήσῃ,
καὶ
μετὰ ταῦτα
ἐλθόν
παρὰ Μούσας
ἀπαγγέλλειν

τίς
 τίνα αὐτῶν
 τιμᾶ
 τῶν ἐνθάδε.

δ' čestica (bez korelacije s μέν), ovdje u kopulativnoj ulozi povezivanja rečenica; dopunjava se prethodni iskaz s kojim ovaj ne stoji u suprotnosti λέγεται § 231, osnove § 327.7

ὥς veznik ὥς uvodi zavisnu izričnu rečenicu kao dopunu (objekt) glagolu govorenja λέγεται

οὗτοι odnosi se na οἱ τέττιγες spomenute u 258e

ἦσαν § 315.2; kopulativni glagol (glagolski dio imenskoga predikata) otvara mjesto nužnoj dopuni, ovdje imenskoj riječi

ἄνθρωποι imenski dio imenskoga predikata

τῶν πρὶν Μούσας γεγονέναι sc. ἀνθρώπων; § 291.b; vremenski veznik πρὶν uvodi zavisnu vremensku rečenicu u kojoj stoji infinitiv (ovdje A+I) ako je glavna rečenica potvrдна § 488. bilj. 1

ὥς ποτ' ἦσαν... γενομένων δὲ... koordinacija s pomoću čestice

γενομένων δὲ Μουσῶν GA

γενομένων § 254

φανείσης ὥδῃς GA

φανείσης § 292, osnove s. 118

τῶν τότε poimeničeni prilog; dijelni genitiv

ἐξεπλάγησαν § 292, složnica πλήσσω, LSJ ἐκπλήσσω, A.II.2

ὥστε... ἡμέλησαν posljednični veznik ὥστε uvodi zavisnu posljedničnu rečenicu, u glavnoj rečenici mjesto joj otvara adverb οὕτως, § 473

ἄδοντες § 231

ἡμέλησαν rekcija τινος; § 267

ἔλαθον rekcija τίνα; § 254, osnove § 321.15

τελευτήσαντες § 267

ἔλαθον τελευτήσαντες τελευτήσαντες je predikatni particip kao dopuna glagolu ἔλαθον; na hrvatski se ἔλαθον prevodi prilogom, „neopazice”, a predikatni particip τελευτήσαντες postaje glavni glagol

ἐξ ὧν... φύεται odnosna zamjenica u prijedložnome izrazu uvodi zavisnu odnosnu rečenicu, antecedent je n. pl. m. r. (ἄνθρωποι)

μετ' ἐκεῖνο „potom, otada”

φύεται historijski prezent; § 231

λαβόν nominativ uz tò γένος, objekt mu je γέρας τοῦτο; § 254

δεῖσθαι § 243, osnove § 325.14 i § 325.15; γέρας τοῦτο sastoji se u μηδὲν τροφῆς δεῖσθαι i εὐθύς ἄδειν (kao adnominalni genitiv, Smyth 1290 i 1291, 1295 i 1296)

γενόμενον § 254

ἄδειν § 231

τελευτήση § 267

ἕως ἂν τελευτήση vremenski veznik ἕως uvodi zavisnu vremensku rečenicu sa značenjem eventualne pogodbene protaze: „dok god ne...”, § 488

ἔλθόν § 254

ἀπαγγέλλειν § 231, složenica ἀγγέλλω, osnove s. 118

τιμᾶ § 243

τίς τίνα αὐτῶν τιμᾶ τῶν ἐνθάδε τίς τῶν ἐνθάδε, τίνα αὐτῶν (dijelni genitiv) τῶν ἐνθάδε poimeničeni prilog

Τερψιχόρα μὲν οὖν

τούς

ἐν τοῖς χοροῖς

τετιμηκότας αὐτήν

ἀπαγγέλλοντες

ποιοῦσι προσφιλεστέρους,

τῇ δὲ Ἐρατοῖ

τούς

ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς,

καὶ ταῖς ἄλλαις

οὕτως,

κατὰ τὸ εἶδος

ἐκάστης

τιμῆς·

τῇ δὲ πρεσβυτάτῃ Καλλιόπῃ
 καὶ τῇ
 μετ' αὐτὴν
 Οὐρανία
 τοὺς
 ἐν φιλοσοφίᾳ
 διάγοντάς τε
 καὶ τιμῶντας
 τὴν ἐκείνων μουσικὴν
 ἀγγέλλουσιν,
 αἱ δὴ μάλιστα
 τῶν Μουσῶν
 περὶ τε οὐρανὸν
 καὶ λόγους
 οὔσαι
 θείους τε καὶ ἀνθρωπίνους
 ἰᾶσιν
 καλλίστην φωνήν.

μὲν οὖν u ovoj kombinaciji μὲν ističe iskaz koji slijedi, a οὖν ističe logičku povezanost prethodnoga i novoga iskaza: „onda dakle...”

τοὺς... *τετιμηκότας* § 272

ἐν τοῖς χοροῖς prijedložni izraz kao atribut poimeničenoga participa τοὺς... *τετιμηκότας*

ἀπαγγέλλοντες subjekt su τέττιγες; rekcija τινά τινι sc. τοὺς (ἐν τοῖς χοροῖς) *τετιμηκότας* (αὐτὴν); § 231, složenica ἀγγέλλω

ποιοῦσι § 243, s objektima προσφιλεστέρους (sc. αὐτούς, tj. τοὺς ἐν τοῖς χοροῖς *τετιμηκότας* αὐτὴν) i Τερψιχόρα

τοὺς ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς prethodno iskazani particip *τετιμηκότας* ondje je neizrečen (τοὺς ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς sc. *τετιμηκότας* αὐτὴν)

οὔτως sc. ἀπαγγέλλοντες

διάγοντάς § 231, složenica ἄγω

τιμῶντας § 243

μουσικὴν sc. τέχνην

ἀγγέλλουσιν § 231

αἶ δὴ čestica ovdje ističe i intenzivira značenje riječi: „baš one...”

περί τε οὐρανὸν καὶ λόγους kombinacija čestica (sastavnih veznika) τε καὶ povezuje komplemente u slabiju vezu nego καί... καί...; u paru τε καὶ drugi je član istaknutiji

λόγους... θείους τε καὶ ἀνθρωπίνους govori o bogovima i ljudima

οὔσαι § 315, LSJ εἰμί IV.6 „baviti se čime” (εἶναι πρὸς τινι ili εἶναι περί τι)

ἰᾶσιν § 305

αἶ... ἰᾶσιν odnosna zamjenica αἶ uvodi zavisnu odnosnu rečenicu, antecedent su τῆ δὲ... Καλλιόπη καὶ τῆ... Οὐρανία

πολλῶν

δὴ οὔν

ἔνεκα

λεκτέον τι

καὶ οὐ καθευδητέον

ἐν τῆ μεσημβρία.

πολλῶν δὴ οὔν ἔνεκα Sokrat iz priče izvlači konkretan zaključak: „Dakle, iz mnogih razloga nas dvojica moramo...”

δὴ οὔν ove dvije čestice u kombinaciji (vrlo česte baš kod Platona) iskazuju potvrđivanje i isticanje: „dakle, očito...”

λεκτέον glagolski pridjev § 300

καθευδητέον glagolski pridjev § 300